

Számomra ez a bibliai rész a szíven keresztüli megismerésről szól. Mária összesen egy kérdést tett fel Gábrrielnek, mégpedig: „*Hogyan lehetséges ez?*” A „*Miért?*” kérdést nem tette fel. „Fontolgatta”, hogy mit jelenthet a köszöntés.

Milyen jó lenne, ha – amikor valaki megkér valamire – az első kérdésem nem a „Miért?” lenne!

Milyen jó lenne, ha tudnék úgy együtt mozdulni másokkal, hogy nem feltétlenül tisztázódik minden „Miért” kérdésre a válasz!

A „Miért” kérdésre az ember világában végesek a válaszok, a világegyetem igazságaihoz képest. Fontos vizsgálni, kutatni az igazságot. Viszont egy adott helyzetben képesnek lenni arra, hogy az egó éhségét, és fellengző becsvágyát lecsitítsam nagy tettel.

A *tudás* nem azonos az *értéssel*. A tudáshoz – szerintem, és a Biblia szavaival élve – „fontolgatni” kell az életünk eseményeinek üzenetét. A tudáshoz folyamatos belső munkára van szükség. A tudást a pillanatnyi értés csak felszínesen, fellengzősen fricskázza.

Az agy szereti gyorsan begyűjteni az információt a kommunikáció révén, és részeredményekre jut. A szív csendben figyel, tapasztal, átél – „fontolgat”. Nem ugrik gyors konklúziókra, folyamatosan a valósághoz kapcsolódik és igazsága így teljesebb.

Milyen jó lenne, ha életem helyzeteiben előtérbe kerülne a szív csendje és figyelme, „fontolgatása”, az agy „Miért”- kérdéseivel, információéhségével szemben.

Mária Gábrriel látogatása után tudta, hogy mostantól ez az ő feladata. Tudta – a szívben született felismerés és ráhagyatkozás erejénél fogva – annak dacára, hogy nem értette minden részletét.

A tudás átélés, megélés, bizonyosság. A tudás munka. Az értés agyi, logikai folyamat, pillanatnyi részeredmény. A tudás a szívben születik.

Milyen jó, amikor az életem eseményeiben felvilágosodik a tudásom a szívemben arról, hogy „ez az én feladatom”! Az értés hiányának dacára is akár, teljes bizonyossággal.

Fehér Anna, Érd